

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Apel. — Oscilațiunile vieții românești. — Remediul pentru revenirea depunerilor. — Adunarea Generală a Ununii Camerelor de Comerț și de Industrie. — Raportul dlui Auboin. — Conversiunea datorităilor agricole și suspendarea executărilor silite. — *Cronica:* Proiectul de lege privitor la impozitul excepțional.

Dela „Solidaritatea”.

APEL.

Toate băncile românești din Ardeal, Bănat, Maramureș și Crișana, cari n'au primit circulara noastră, sunt rugate cu insistență să binevoiască a răspunde imediat la adresa noastră, la următoarele întrebări:

Capital social Lei.

Rezervele lor specificate (fond general, fond special).

Depuneri Lei.

Reescontul dela Banca Națională și dela alte bănci Lei.

Numărul funcționarilor.

Plasamentele în deosebi împrumuturile țărănești și acoperirea lor Lei.

Celelalte plasamente.

Imobilele proprii valoarea lor.

De aceste date avem nevoie în vederea intervențiilor noastre pentru modificarea proiectului de conversiune a datorităilor agricole. Ni s'au cerut dela locurile competente din București.

„SOLIDARITATEA”

asociațiune de inst. financiare ca însoțire.

Oscilațiunile vieții românești.

Este în afară de orice îndoială faptul că se accentuează criza tot mai mult. Și e natural că în asemenea situațiune, explicațiunile să țină pas cu însăși dezvoltarea ei. Aceste explicațiuni se polarizează însă toate în pofta cea mare de afaceri de care s'a contaminat viața no-

stră economică de după războiu. Instituțiuni serioase financiare și de credit, nu s'au mulțumit cu sfera de afaceri în cari unele aveau excelentă reputație, ci s'au aventurat în mijlociri, în negoț de mărfuri și produse din sfera cărora, multe s'au ales cu ruina, sau în cel mai bun caz cu pagube însemnate.

Nu vom nega că această explicațiune a sursei crizei de astăzi este adevărată. Ba poate că ar constitui unica metodă de explicare a greutății actuale a vieții economice. Dar lămurirea care rezultă este prea la suprafață, prea superficială pentru a ne lăsa complet mulțumiți. De aceea pentru a vedea lucrurile în justa lor înfățișare va fi necesar să scormonim mai adânc viciile vieții economice românești, dela primele sale începuturi. Ba încă ne-am putea întinde mult mai mult decât în domeniul economic, anume în cel social. Și scrutând cu amănunțime aceste domenii de cercetare, vom ajunge la concluzia că dezvoltarea vieții românești s'a făcut sub o formă de oscilație continuă ale cărei amplitudini variind între limite extreme, a reprezentat un joc de valori pozitive și negative alternante, fără să marcheze o continuitate suprapusă din punct de vedere istoric.

Într'adevăr nu este greu de constatat că tot ce s'a înfiripat în epoca modernă a istoriei României din punct de vedere economic, este într'o flagrantă discontinuitate față de trecut. Pentru că de unde acum 2—3 sute de ani, toată viața economică a țării — industria și comerțul — pulsa într'o regiune de munte, sau în orice caz într'o regiune mai aproape de

munte decât de șes,¹⁾ astăzi pulsul acestei vieți s'a deplasat în spre Dunăre, în spre câmpie. Comerțul vechiu românesc, acum 2—3 sute de ani avea prea puține legături cu „Sudul“. Tot ce se putea concepe sub această formă de manifestare economică, era în legătură cu țările nordice: Austria, Polonia etc. Grație acestei legături se dezvoltaseră doar orașele dela granița ardeleană, precum: Sibiu, Brașovul, Bistrița etc., ea unele cari formau importante puncte de scurgere ale produselor românești în spre Nord.

Viața aceasta economică dezvoltată în regiunile de munte, are de altfel directă legătură cu viața intelectuală și socială a țărilor românești, care de asemenea își are începutul în părțile muntoase ale lor. Reședințele domnilor au fost în Muntenia multă vreme la Argeș, Câmpulung, Târgoviște și abia pe urmă la București, iar în Moldova la Baia, Suceava, etc. În aceste condițiuni deplasarea vieții economice de pe zona de munte în regiunea în care ea se manifestă astăzi, a constituit de sigur o mare oscilație, o discontinuitate în economia ambelor țări. Nu este cazul să ne pronunțăm acum asupra cauzelor cari au determinat fenomenul menționat, ci ne vom mulțumi doar cu această constatare: regiunea în care pulsează astăzi viața economică românească, nu este aceeași în care ea s'a înfiripat dela început, ci reprezintă o deplasare care a avut de altfel consecințele sale naturale. Așa ne putem explica decăderea orașelor de odinioară: Baia de Aramă, Rucărul, Pitești etc., în afară de cele deja menționate, cu trecutul lor atât de însemnat și cu activitatea lor economică atât de falnică.

În același timp însă deplasarea vieții economice și sociale, a determinat evident progresul altor orașe. Totuși și aici observăm anomalia că chiar în regiunea de șes, dacă au existat unele orașele mai vechi și cu trecut și ele sunt astăzi mai mult sau mai puțin în declin. Așa avem Urziceni, orașul în lalomița de care se pomenește de multă vreme în istorie și căruia nici fenomenul deplasării nu i-a adăugat un nou element de propășire, apoi mai la Est, Piva Pietrii port la Dunăre din cele mai vechi timpuri și care și astăzi lăncezește. O dovadă că de-

plasarea economică a rupt viața acestei activități în ambele regiuni deodată.

Dar aceasta n'a fost suficient. Epoca modernă în dezvoltarea vieții economice românești, a creiat orașe cu desăvârșire noi, datorită mai cu seamă apariției capitalismului. Așa avem chiar Bucureștii devenit oraș mare de când face funcție de capitală și nod de cale ferată, apoi Ploeștii cu zona lor de mare importanță industrială, în fine Constanța care s'a ridicat numai în urma marelui înțelegeri ce a avut-o pentru importanța sa, Regele Carol I. Este probabil că dezvoltarea circulației feroviare ca element important pentru determinarea progresului orașelor românești, a contribuit și la noi în dezvoltarea unei noi regiuni a așezărilor economice. Bucureștii²⁾ deși oraș mai vechiu, nu are nimic indicat ca să-l ajute efectiv în dezvoltare decât nodul de cale ferată ce l-a format prin faptul concentrării avantajelor unei capitale. Pe aceeași bază am putea vedea dezvoltarea câtorva așezări de câmp, cum ar fi: Feteștii și Tândărei în județul lalomița, Făureii în județul Brăila, Mărășeștii la punctul de trecere între Moldova și Muntenia, etc. Și se poate perfect de bine constata din studierea unora din localitățile indicate, că numai acest singur element al concentrării drumurilor, nu este suficient pentru a determina progresul unei localități. Este necesar ca în jurul acestor noduri de cale ferată să existe o regiune-debușeu, unde să se poată concentra și schimbul intens de produse, pentru ca să se determine o mișcare pe toată linia. Dar că centrul de cale ferată se suprapune fericit peste celelalte elemente ale progresului, avem un exemplu în dezvoltarea vertiginoasă a orașului Brașov, care este poate cea mai avantajată localitate a țării românești.

Oscilațiunile văzute, dacă ne reîntoarcem la cele ce ne preocupă, ale vieții economice românești, au fost impuse evident și de presiunea timpurilor. Este doar cunoscut, că la 1878 când ni s'a dat Dobrogea în locul Basarabiei, eram atât de ignorați în a aprecia importanța acestei provincii, încât alții au trebuit să ne deschidă ochii și abia apoi am putut noi vedea adevărul și realitatea.

¹⁾ Vezi Mihail Iorgulescu: Istoria comerțului pag. 179, 198.

²⁾ Vezi ziarul „Cuvântul“, anul VIII. Nr. 2325 din 10 Octombrie 1931.

Obişnuieşti deci cu asemenea întorsături, ne-am acomodat acestui fenomen şi l-am păstrat chiar când nu era necesar. Ba dacă ar fi să lărgim cadrul demonstraţiunilor noastre, uşor am putea dovedi că şi viaţa noastră juridică a urmat aceeaşi traectorie oscilantă. Căci de unde Matei Basarab în Muntenia şi Vasile Lupu în Moldova aduseseră sănătoase principii de drept, adecuate şi conforme vieţii noastre, epoca „Fanarioţilor” a mai modificat pe ici pe colo câte ceva, în bine şi în rău, iar regulamentul organic la 1834 ni s'a impus direct de către Ruşi, fără să se facă continuitatea legislaţiilor de până atunci. La 1866 însă când s'a dat ţării noua constituţie, ea a fost copiată după texte şi inspiraţii străine, rupând-o definitiv cu trecutul³⁾. Aşa se face că n'am putut clădi nimic în continuare, iar jurisprudenţa românească pentru a se putea stabili, recurge mereu la texte străine, în special franceze. Încât atât din punct de vedere economic, cât şi din punct de vedere social şi juridic, viaţa românească a fost mereu întreruptă şi răsturnată.

În acest fel stând lucrurile, criza de astăzi are o adâncă bază de explicare şi în acest fenomen al discontinuităţii. Şi nu este de altfel nici singura care s'a manifestat în tot trecutul nostru. Ea îşi face apariţia într'un mod endemic, mai cu seamă dela înstăpânirea capitalismului, dar e cu atât mai explicabilă în cazul nostru, când urmând oscilaţiunile văzute treceam dela o extremă la alta. Dar marea noastră păcat este că în loc să părăsim calea greşită dovedită ca atare de istorie, perseverăm în ea şi devenim recidivişti incorigibili.

Poate că în felul în care s'a dezvoltat economia noastră de după războiu, criza era de aşteptat cu precizie matematică. Căci de unde deslănţuirea ei înainte de războiu, era oarecum impusă de împrejurări, după războiu am făcut noi înşine tot ce am putut pentru ca să complicăm situaţiile. Am amplificat într'un mod nepermis aparatul nostru de stat, punându-l pe o bază ce contrasta flagrant cu realitatea. Am înfiinţat ministere şi domenii de lucru, în direcţii, în cari până acum activitatea vieţii noastre de

stat nu se manifestase. Este suficient să menţionăm în această privinţă mulţimea serviciilor exterioare ale Ministerului muncii şi în special birourile de plasare cari în loc să formeze un îndreptar pentru plasarea meseriaşilor şi a lucrătorilor industriali, îşi reduce activitatea mai mult la plasarea de servitori.

Urmarea naturală a acestei porniri cu abundente rădăcini în reminiscenţele noastre istorice, a fost aceeaşi manifestare a ei în economia privată. Structura organică a finanţelor ţării româneşti era potrivită transacţiunilor de natură agricolă, în perioada antebelică. După războiu însă, s'a dat asaltul cunoscut al acestei finanţe, în industrie. Ori între felul de a lucra al finanţei agricole şi al celei industriale, este o profundă deosebire. Ca dovadă că aceste afirmaţiuni sunt adevărate, avem atâtea instituţiuni cari se ocupă şi astăzi încă, fie cu un fel de finanţare, fie cu celalalt, dar nici odată cu ambele în mod simultan. În consecinţă transformarea finanţelor noastre particulare din agrare în industriale, cerea un timp de tranziţie care în nici un caz nu se poate evita. Totuşi această condiţiune nu s'a respectat. Aşa că multe instituţiuni de credit, au îmbrăţişat ambele finanţări deodată. Lipsite de experienţă şi neobişnuite a lucra cu noile domenii de probleme, urmarea naturală a fost că în curând rezultatele s'au arătat nesatisfăcătoare. Dar acest lucru n'a fost de ajuns. Instituţiuni serioase de credit au intrat în domenii de activitate şi mai puţin în legătură cu scopul pentru care se constituiseră. Urmarea a fost deci inevitabilă, că s'au prăbuşit.

Iată deci în puţine cuvinte unde trebuie căutată cauza fundamentală a crizei de astăzi. Este nevoie de o transformare completă în spiritul nostru de a ne comporta în faţa problemelor. Trebuie să ne închipuim că e ceva mai greu de transformat structura unei epoci decât felul în care ne închipuim noi că rezolvăm problema finanţării industriei, plasând acţiunile întreprinderilor la întâmplare şi acordându-le cu mână largă în mod gratuit diferiţilor specialişti cari ne-au adus în situaţia de astăzi. Să sperăm că cel puţin din această nouă întorsătură a vieţii economice, vom şti să alegem o mică parte de învăţătură, anume aceea

³⁾ Vezi volumul: Noua constituţie a României, N. Iorga, Istoricul constituţiei româneşti pag. 15.

că orice activitate în această lume constă dintr'un lanț de manifestări continui și lente, iar nu din flucuri capricioase pe cari noi să le putem stăpâni după pofta noastră.

Ing. Gh. Brânduş.

Remediu pentru revenirea depunerilor.

Un strigăt de alarmă și de desperare se aude în întreaga țară. Agricultorul desperat de scăderea continuă a prețurilor produselor sale și supraîngreunat de datoriile provocate în mare parte de dobânzile urcate, nu se sinchisește nici de plata datoriilor și nici de a impozitelor cătră stat și comună. Funcționarul și pensionarul, cu retribuțiunile neridicate de luni de zile, trăiește în cea mai neagră mizerie. Industriașul și comerciantul, o duce tot așa de greu, sărăcia celorlalți o simte și să resfrânge și asupra lui.

O boală mai recentă și care a grăbit și potențat înrăutățirea întregii vieți economice, este alarmarea deponenților. Acești capitaliști, mici și mari, cari în timpuri normale a fost baza de prosperare a economiei naționale, și-au pierdut capul, la cel mai mic suon necontrolat ori absurd, năvălese asupra băncilor. În starea lor de inconștiență, provocată de diferite știri alarmante, deponenții sunt în stare a-și călea pe demnitățile de om, a se umili, a minți, a amenința și a face tot ce mintea lor turburată poate iscodi pentru a ajunge în posesiunea banilor depuși.

Guvernul s'a înșelat, când s'a bizuit pe cu-minența deponenților și nu a luat măsuri de restricțiune, așa precum au făcut toate statele din Europa. — afară de Franța, Polonia și România. — Azi suntem ajunși în o situație primejdioasă și dacă nu se vor lua măsurile necesare, răul se va potența.

S'a înșelat guvernul și a lăsat să dispară din circulație cele 8 Miliarde Lei, sumă cu care a crescut portofoliul la Banca Națională a României și alte 3—4 Miliarde Lei, sumă cu care a scăzut numărul la bănci. Retragerea din circulație a unei jumătăți din circulația fiduciară, va provoca cea mai neagră mizerie și va aduce statul în imposibilitatea de a încasa impozitele proiectate în bugetul anului viitor. Inzadar inventăm impozite și sarcini noi, căci acestea nu se vor putea încasa dela un contribuabil anemiât și asemănător unui organ din care ai lăsat să curgă jumătate sângele, adică cele 12 Miliarde Lei, cari pulzau în viața economică a țării.

Guvernul ca factor responsabil este dator ca să ia cele mai drastice măsuri pentru a opri

avalanșa și a reda circulației paralele puse la ciorap. Banul ascuns a devenit trântorul economiei naționale și precum nimicim trântorii, dintr'un stup de albine, așa trebuie să nimicim și flagelul tezaurizării.

După părerea mea s'ar putea readuce în circulațiune paralele ascunse făcând următoarea operațiune:

În înțelegere cu Banca Națională a României, prin o lege specială să se decreteze, că după 30 zile dela promulgarea legii, toată moneda aflătoare în circulație va fi redusă cu 50%, adică va circula mai departe cu jumătate valoare.

Excepțiune se va face cu banii aflători în casierile statului, comunelor, județelor și a institutelor private, cari se ocupă cu primirea de depuneri spre fructificare. Pentru control, instituțiunile cu caracter privat, vor fi obligate, ca în ziua promulgării legii, să anunțe disponibilul ce-l au în casă, celui mai apropiat sediu al Băncii Naționale a României.

Soldul aflător în casieria instituțiunilor amintite în ziua ultimă a celor 30 zile, va fi verificat de Banca Națională a României pentru a se compensa reducerea de 50%, adică acest număr nu va fi atins de pedeapsă, ei se va întregi la suma corespunzătoare.

În urma acestei operațiuni, toți banii din circulație vor avea jumătate valoare ca cea înscrisă pe banenote.

În decursul celor 30 zile, posesorii monedelor, cari nu voiesc să fie atinși de această pedeapsă, vor avea posibilitatea ca să-și plătească impozitele, să-și depună banii la bănci, etc.

În aceeași lege se vor decreta blocate toate depunerile aflătoare la Banca Națională, Casa de depuneri, Bănci, Cooperative, etc., fie acestea pe termen sau la vedere. Plăți din aceste depuneri sau depozite se vor face numai în cadrele dispozițiunilor date de guvern.

Se va reglementa și comerțul de devize.

Ce privește moneda noastră aflătoare în străinătate, guvernul va afla modalitatea de a o tracta în concordanță cu legile internaționale.

Moneda redusă la jumătate din valoarea ei actuală va rămânea până ce Banca Națională a României va avea posibilitatea de a emite monedă nouă.

Rezultatul acestei operațiuni — după acoperirea cheltuelilor de executare — va trece în favorul statului.

Este sigur, că în decursul celor 30 zile vor reveni în circulație cea. 10 Miliarde Lei, parte ca depozite la bănci, parte ca impozite cătră stat și comună. Vor mai rămânea în mâinile privaților circa 7—8 Miliarde Lei, din care jumă-

tate va fi capitalul alarmant și neîncrezător, care fără nici o milă și remușcare se poate pedepsi, iar cealaltă jumătate va consta din micile sume rămase la întreaga populație, căci puțin vor fi cari își vor putea goli pe deplin buzunarele.

Ar rezulta un profit de 3—4 Miliarde Lei, o sumă importantă și cu care statul și-ar putea acoperi o mare parte a datorităților și în primul loc ar plăti salariile funcționarilor și a pensionarilor. O parte s'ar putea folosi pentru Banca de agricultură.

Se va zice că o astfel de lege este anti-constituțională și ilegală; dar este just și legal ca din venitul brut al unui funcționar să-i iai — în formă de curbă de sacrificiu, impozit special, impozit de 4.4% și 8.8% global, etc. — 20—50%, periclitându-i existența?

V. Gh.

Adunarea Generală a Uniunii Camerelor de Comerț și de Industrie.

Marți, 15 crt. — și-a ținut Uniunea Camerelor de Comerț și de Industrie din România, — în sala mare de ședințe propriie, din edificiul din București, Str. Sărindar 19.

Adunarea a fost prezidată de dl Ing. C. Ostceanu, asistat de vicepreședinții Consiliul de administrație, participând și Ministrul Industriei și Comerțului dl Vasilescu Karpen, însoțit de dl Budeanu, secretarul general al Ministerului și de față fiind și d-nii directori generali din același Minister, Dumitrescu și Hărjescu, dl Adrian directorul general al vămilor, dl E. Moldoveanu dir. în Ministerul Industriei și Comerțului, etc.

Ca și o expresie a crizei grozave economice, de care suferim cu toții, la adunarea generală din acest an au participat cel mai mare număr de membri de când există Uniunea; dorind cu toții fie să ceară ori să propună soluții practice pentru scăparea din ghimarele mizeriei generale. Se așteptau vorbiri pline de amărăciuni explicabile, lucru, care însă nu s'a întâmplat, spre cinstea Uniunii, a cărei conducere merită lauda de a fi pregătit temeinic această adunare. Facem această constatare cu satisfacție, fiindcă în coloanele acestei reviste au căpătat expresie dorințe de a vedea ridicată Uniunea la rangul și prestigiul unui adevărat parlament economic al țării.

Dl Ostceanu, după terminarea cuvântării de deschidere și după propunerea expedierii telegramelor de rigoare, salută pe dl Ministru Vasilescu Karpen, care răspunde apoi într-o cuvântare scurtă, serioasă și lipsită de promisiuni vâgii,

cari gădilă vanitatea sau amorțesc suferințele zilelor noastre, fără vindecare. Dl Ministru Vasilescu Karpen, s'a ocupat de rolul camerelor în viața economică modernă și a făcut apoi declarații categorice foarte liniștitoare cu privire la modificarea eventuală a actualei Legi de organizare a Camerelor; — și cu privire la luarea în seamă a avizurilor acestor instituțiuni, în chestiuni economice ori profesionale. Atitudinea demnă a președintelui și răspunsul serios al dlui ministru, urmat de explicațiunile date cu atâta competență și înțelegere, de dl Budeanu, secretarul general al Ministerului Industriei și al Comerțului, — au imprimat o notă serioasă și ridicată în debaterile întregii adunări; încât nota disonantă și atât de subiectivă a dlui Dr. Cerkez, fostul președinte al Uniunii, nu a avut nici un efect de conturbare.

Dintre vorbirile pronunțate relevăm și cu această ocaziune pe cea a dlui senator I. Botez din Iași, care ne-a obișnuit a ridica nivelul discuțiilor la cel mai înalt grad. D-sa ca și un teoretician profund și cunoscător temeinic a problemelor fundamentale ale vieții noastre economice, a reușit să concentreze atențiunea Adunării asupra acelor probleme și să se treacă peste unele chestiuni mărunte. Tot asemenea s'a impus vederile atât de clare, înțelepte și perfect justificate ale bătrânului fost președinte al Camerei din Chișinău — Basarabia, — ale dlui Synadino, care nu numai a fost viu aplaudat de întreaga asistență, ci a fost confirmat prompt în vederile lui reale și înțelepte, de către dl Budeanu, secretarul general al Ministerului.

În ședința de după amiază remarcăm serioasa intervenție a dlui Goga — Craiova în chestia înființării taxelor și impozitelor comunale și înțelegerea cuvântării a dlui Alexandrescu — Bârlad, precum și judecioasele păreri a dlui Firică — Iași. Ardealul a excelat printr-o totală neparticipare la aceste debateri, atât de interesante și de multe ori foarte bine sesizate ori susținute.

S'a discutat chestiunea modificării Legii Camerelor; apoi chestiunea crizei generale economice — din care unele laturi au fost suficient și serios tratate, unele, — din lipsa timpului fizic, — cu prea puțin răgaz! Chestiunea convertirii datorităților agricole, însănătoșirea creditului, reducerea sarcinilor publice, — în care chestiune au fost viu aplaudate vederile atât de bine susținute ale dlui Synadino — Chișinău, — chestiunea meseriașilor, a exportului, tarifelor de transport, taxelor de tot soiul așezate asupra producției; chestiunea delicată a comprimării bugetelor camerelor, pentru a creta veniturile pe seama statului, care confiscă din bugetele unor camere 30—40%

— cum e cazul dela Târgoviște, etc. etc. La aceste extrem de interesante discuții și atât de vitale chestiuni ale vieții economice, nu avem decât să ne exprimăm regretul că au fost tratate în discuții prea limitate și că s'a făcut greșala, de a se fi dat curs desvoltării, prin rapoartori, a tuturor punctelor ordinii de zi și după aceea s'a deschis discuția de avalma. Unii vorbeau la un punct, chiar dacă era deja lămurit pe deplin, alții la altul ca pe urmă ceilalți să vorbească la toate, fără distincție și în sfârșit alții să facă propuneri și concluzii, cari dovedeau că discuțiile anterioare nu au fost urmărite, cu destulă atențiune. Trebuia să se deschidă discuția punct de punct, și după ce se încheia la un punct tratat deja, să se tragă concluzie și să se formuleze decizii. Numai după aceea să fi urmat alt punct la ordinea zilei; cu un cuvânt, să se fi creiat o disciplină bine stabilită.

Cu toate acestea, repetăm, suntem satisfăcuți atât de nivelul discuțiilor, cât și de rezultatele obținute de Adunare.

Rep

Raportul dlui Auboin.

A apărut al 11-lea raport al Consilierului tehnic atașat Băncii Naționale, cuprinzând trimestrul 7 August 7 Noembrie a. e.

Raportul constată că piața noastră financiară a avut de suferit în a. e. deoparte în urma retragerilor de credite bancare externe și de altă parte în interiorul țării consecințele retragerilor depozitelor spre fructificare dela bănci.

Retragerile din urmă au provocat câteva defecțiuni bancare fără consecințe directe mai importante asupra vieții economice a țării.

Indirect însă a dus la o teaurizare anormală a numărării și la o restrângere a creditelor bancare.

Banca Națională, pentru a înlesni reconstituirea, a dat pieței cel mai larg sprijin.

Deprecierea Lirei sterline n'a avut consecințe directe asupra monetei românești, aceasta întemeindu-se pe o bază aur și pe devize.

Pierderile, ce a avut Banca Națională la stocurile sale de Lire sterline au fost limitate, față de importantul stoc de aur de care dispune.

Teaurizarea a provocat însă o creștere a circulațiunii banenotelor, a cărora acoperire a scăzut dela 38% la 36.5%. Proportia de acoperire aur a fost la 7 Noembrie a. e. de 30.34% (minimum legal fiind 23%).

În ce privește finanțele publice împrejurările economice puțin prielnice au continuat să influențeze încassările bugetare.

În trimestrul al treilea încassările normale au fost de Lei 6,723 milioane, cu 308 milioane superioare trimestrului al doilea, dar în reducere față de trimestrul prim cu Lei 5 miliarde.

Cheltuelile deși comprimate au fost ușor depășite și va rezulta pentru 1931 un deficit, mărimea căruia se va putea cunoaște exact numai după închiderea exercițiului în curs.

Reducerea cheltuelilor normale pe 1932 la cifra de circa Lei 25 miliarde a încassărilor actuale, dl Auboin o găsește urgent necesară.

Constată însă că încassările de pân' acum sunt inferioare încassărilor bugetare dinainte de războiu — ținând seama de populație și valoarea monetei, și-și exprimă părerea că chiar ținând seama de situația economică mediocră, o ridicare simțitoare a veniturilor publice este cu putință, însă nu prin majorarea taxelor fiscale, dintre cari cele mai multe sunt foarte ridicate, ci prin reorganizarea serviciilor de percepere, cari prezintă multe lacune.

Privitor la economia privată dl Auboin face constatarea, că în a. e. recolta a fost superioară mediei și că exportul a fost important. Capitalurile intrate în țară au fost însă inferioare celor din anul precedent din cauza prețurilor scăzute.

Lucrul principal este — continuă Consilierul tehnic al Băncii Naționale — ca publicul românesc să nu agraveze el însuși dificultățile economiei naționale, prin teaurizare și încetinirea circulației capitalurilor deja prea neîndestulitoare ale țării.

La sfârșitul raportului său dl Auboin se ocupă cu chestiunea convertirii datoriiilor, asupra căreia se pronunță cum urmează:

Scăderea prețurilor produselor agricole a făcut negreșit necesare unele ajustări între creditori și debitori, dar este indispensabil ca aceste ajustări să se facă în interesul comun al ambelor părți. Scopul nu trebuie într'adevăr să fie acela de a descuraja pe debitori de a plăti, ci dimpotrivă, de a-i încuraja să se achite măcar parțial în schimbul unor sacrificii consimțite de creditori. Dacă acest rezultat ar putea fi atins, chiar cu prețul unui ajutor de altminteri cu îngrijire limitat, al statului, un progres real s'ar împlini, esențialul fiind de a menține, în ciuda dificultăților actuale, o mișcare normală a capitalurilor.

Ameliorarea sau agravarea situației pieței depinde azi într'o foarte largă măsură de însuș publicul românesc.

Dacă de altfel țara s'a resimțit din cauza situației sale agricole, mai brutal ca nici o altă țară, de pe urma căderii actuale a prețurilor, ea a putut deasemeni să suporte și consecințele mai bine. Prețurile de cost s'au adaptat deja

destul de larg la noua situație. România nu cunoaște nici șomaj nici foamete și excelența recoltă de porumb actualmente în magazine îi asigură odată cu redeschiderea porturilor un export de primăvară, a cărui valoare chiar la prețurile actuale, reprezintă o importantă intrare de capitaluri.

Situația, coincide raportul d-lui Auboin, este deci economică sănătoasă, în ciuda dificultăților reale, dar care nu par defel de neînvinș.

Conversiunea datoriilor agricole și suspendarea executărilor silite.

Date fiind interesele complexe ce sunt a se soluționa și după posibilitate a se împăca, guvernul a abstat de la votarea imediată a proiectului legii de conversiune, amânându-se discuțiile până după sărbători. Avem impresia, și în tot cazul sperăm, că se va găsi modalitatea de a nu se distruge și bruma de credit ce mai există, ținându-se seamă și de interesele băncilor și a creditorilor în genere.

În legătură cu amânarea discuțiunii legii de conversiune, Parlamentul în ședința lui din 16 i. e., a votat o lege pentru suspendarea executărilor silite a debitorilor agricoli, până la 15 Febr. 1932. Aceasta lege însă de fapt conține și un moratoriu pentru acești debitori până la aceea dată, dispunând că polițele pe cari figurează debitori agricoli a căror scadență are loc anterior acelei date se consideră scadente la 15 Februarie 1932.

Iată textul legii:

Art. 1. — Sunt suspendate până la 15 Februarie 1932 toate actele de urmărire și executare, de orice natură ar fi, din orice titlu ar decurge și în orice stadiu s'ar afla, îndreptate asupra bunurilor rurale ca: terenuri de cultură, fânețe, păduri, vii, grădini de zarzavat, livezi, terenuri pentru cultura pomilor fructiferi, locurile de casă, obiectele de casă, construcțiunile și instalațiunile aferente lor, inventariu viu și mort, terenurile agricole situate în raza orașelor, pentru care se plătește impozit agricol, precum și recoltele provenite din exploatarea acestor bunuri.

Beneficiile legii de față se aplică în mod excepțional și codebitorilor solidari în cazul când unul din debitori intră în prevederile acestei legi

Pe tot timpul acestei suspendări dobândă de orice fel a creanțelor, care beneficiază de dispozițiile legii de față, va fi dobânda Băncii Naționale.

Gambitele pe care figurează debitorii, ce pot invoca beneficiile acestei legi și a căror scadență are loc până la 15 Februarie 1932 se consideră că au de drept scadența la data de 15 Februarie 1932 cu dobânda Băncii Naționale pe întreg acest interval.

Nu intră în prevederile prezentei legi urmărirea și executările începute de proprietarii agri-

colii pentru încassarea arenzilor neplătite, precum și pensiile alimentare.

Măsurile asigurătoare sau cu caracter de conservare, nu intră în dispozițiile legii de față. Sunt interzise sechestrele cu ridicata.

Sunt exceptate urmărirea și măsurile de executare ce se iau pentru apărarea și realizarea drepturilor fiseului.

Art. 2. — Orice constituiri de drepturi reale și privilegiile de orice natură, ca și orice acte de înstrăinare, asupra bunurilor rurale, imobiliare, ce s'au specificat mai sus și cari se găsesc supuse vreunui act de urmărire, sau executare al creditorilor, sunt nule de drept.

Deasemeni vor fi nule constituiri de drepturi reale sau privilegiile făcute asupra aceluiași bunuri rurale, imobiliare pentru a preîntâmpina urmărirea și executarea datoriilor scăzute și cari scad de la data publicării legii de față până la 15 Februarie 1932.

Art. 3. — Orice dispozițiuni contrare legii de față sunt și rămân abrogate.

Art. 4. — Prezenta lege intră în vigoare pe data publicării ei în Monitorul Oficial.

CRONICA

Proiectul de lege privitor la impozitul excepțional asupra salarelor funcționarilor particulari a fost votat de Cameră.

Cotele sunt următoarele:

Salarele până la Lei 12.000 scutite de impozit.

Dela Lei	12.000	—	Lei	15.000	5%	
"	"	15.000	—	"	20.000	6%
"	"	20.000	—	"	25.000	7%
"	"	25.000	—	"	30.000	8%
"	"	30.000	—	"	50.000	10%
"	"	50.000	—	"	70.000	12%
"	"	70.000	—	"	100.000	15%
"	"	100.000	—	"	150.000	20%
"	"	150.000	în sus			30%

Cotele la tantiemele consiliilor de administrație sunt impuse:

8%	tantiemele dela la Lei	50.000	—	Lei	100.000		
9%	"	"	"	100.000	—	Lei	200.000
10%	"	"	"	200.000	—	Lei	300.000
11%	"	"	"	300.000	—	Lei	500.000
12%	"	peste	"	500.500.			

Cotele vor fi calculate la cifra totală a tuturor tantiemelor, dacă contribuabilul este membru în consiliu la mai multe societăți și încassează mai multe tantieme.

„INDUSTRIA AURULUI“, societate anonimă Abrud.

CONVOCARE

Domnii acționari ai soc. anonimă „Industria Aurului“ în Abrud se convoacă prin aceasta la

a VIII-a adunare generală ordinară.

care se va ține în ziua de 31 Decembrie 1931 la orele 10 a. m. iar în caz de neconstituire în ziua de 9 Ianuarie 1932 la orele 10 a. m. la sediul societății, eventual în continuare la uzina „CONCORDIA“ cu următoarea

ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Raportul Consiliului de administrație și a Comitetului de cenzori, bilanțul anului de gestiune 1930 și hotărârea cu privire la pierderea arătată în bilanț.
3. A decide asupra întregirii celor 9 locuri vacante din Consiliul de administrație.
4. Fixarea jetoanelor și a diurnelor.
5. Eventuale propuneri făcute în cadrul statutelor.

Abrud, la 11 Decembrie 1931.

Consiliul de administrație.

Notă. Acțiunile se vor depune în sensul art. 12 al statutelor la cassa noastră, la toate băncile membre ale „Solidarității.“

Activ.

Bilanț la 31 Decembrie 1930.

Pasiv.

	Lei b.		Lei b.
Cassa	15.317—	Capital social	10.000.000—
Acționari	212.850—	Spese de fondare	19.885—
Teritorii minere	5.900.000—	Rescumpărări de părți	75.780—
Imobile	870.000—	Cambii dir. escomptate	3.800.000—
Galerii și puțuri	1.050.000—	Conturi-curente la bănci	1.785.774—
Ciădiri	1.700.000—		
Linia industrială	410.000—		
Instalația electrică	14.000.000—		
Mașini	2.780.000—		
Unelte și ustensili	160.000—		
Mobilier	52.000—		
Diverși debitori	72.000—		
Depuneri proprii	8.463—		
Avansuri	614—		
Pierdere din anii 1923—1928	1.977.525—		
Excedent pro 1930	824.830—		
	15.661.439—		15.661.439—

Debit.

Co. Profit și Pierderi la 31 Decembrie 1930.

Credit.

	Lei b.		Lei b.
Interese de escompt	473.200—	Aur	6.234.008—
Interese de cont-curent	321.959—	Interese dela depuneri proprii	1.831—
Materiale	1.359.229—		
Plata muncitorilor	2.640.209—		
Salarii	228.000—		
Jetoane și diurne	55.190—		
Spese generale	248.210—		
Chirie	10.400—		
Impozite	74.62—		
Excedent	824.830—		
	6.235.839—		6.235.839—

Abrud, la 31 Decembrie 1931.

ss. Dr. Candin David, dir. adm.

ss. Ionel David, cassier.

Pentru contabilitate: ss. Traian M. Gomboș, exp. cont.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Dr. Al. Borza, președinte.

ss. Ing. Damian David.

ss. Dr. C. David.

ss. Dr. Chirtop.

ss. Dr. Ioan Pop.

S'a controlat și aflat exact și în consonanță cu registrele societății.

Abrud, la 2 Aprilie 1931.

COMITETUL DE CENSORI:

ss. Emil A. Chiffa.

ss. Ioan Fodorean.

ss. Damian Pop.

ss. Ing. Borza.

ss. Traian M. Gomboș.